

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΡΟΖΑΣ

Κριτικά στιγμιότυπα του κ. ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΔΕΡΗ

«*Παράξενο ίντερμέντζο*»: Ἡ κ. Κατερίνα—τῆς ἀξίζει πιά τὸ μικρὸ τῆς τ' ὄνομα νὰ γίνει θεατρικὸς ὄρος, ὅπως Κυβέλη, Μαρίκα—εἶνε ἀφοσιωμένη στὸ θεατρὸ τῆς λείνεται μέσα στὰ ὄριά του καὶ δὲν τῆ νοιάζει γιὰ τίποτε ἄλλο ἔξω ἀπὸ τὸ σωρὸ τῶν ξένων ἔργων ποὺ διαρκῶς τ' ἀναδύει καὶ τὰ διαβάζει, ὡς ποὺ συνήθως διαλέγει τὰ πιὸ καλά ὄχι βέβαια μ' ἓνα ξεκαθαρισμένο αἰσθητικὸ «πιστεύω», ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀνεβάσει ἑλαφρὲς κωμῳδίες, πάντα κάτι ὠραῖο ἔχει νὰ προσφέρει, ποὺ δὲ θίγει οὔτε τὴν ἴδια οὔτε τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ θεατῆ γενικὰ εἶνε μαθήτρια τοῦ Φ. Πολίτη, ὅμως τοῦτο εἶνε ἄλλο ζήτημα ποὺ ἀξίζει ν' ἀναλυθεῖ ξεχωριστά.

Ἄλλη φορὰ δὲν εἶχε τόση ἐπιτυχία στὴν ἐκλογή τῆς κι' ἄλλη φορὰ δὲν ὑπῆρξε τὸ ἀνέβασμα τόσο παράλληλο στὴν ἀξία του μὲ τὴ σημασία τοῦ ἔργου ὅσο στὴν περίστασή μας, ἡ παράστασή τῆς αὐτὴ ὑψώνει τὸ ἐπίπεδο τοῦ πνευματικοῦ μας πολιτισμοῦ ἢ εὐγνωμοσύνη μας πρέπει νὰ τῆς εἶνε ἀπέραντη καλύτερο θὰ ἦτανε, ἂν μπορούσε τυχὸν τὸ ἀριστούργημα τοῦ Ὀνίλ νὰ παιζότανε ὁλόκληρο, ἀλλὰ νὰ μὴν ξεχνᾶμε πὼς ἡ Σκηνὴ μας δὲ βρίσκεται στὸ χρυσοῦν αἰῶνα τῆς!

Ὁ κ. Σαραντίδης πέτυχε τὴν ἀνώτερη δυνατὴ ἀπόδοση γιὰ σκηνοθέτη, ἀφοῦ σκοπὸς τοῦ σκηνοθέτη δὲν εἶνε ἄλλος παρὰ ἡ ἐρμηνεία τοῦ ἔργου καὶ ἡ ἀποσαφήνιση τῶν ἀρετῶν του καὶ οἱ

πιό φίλοι του δὲν περιμένανε τέ-
τια τελειότητα (τοῦ εὐχομαι πα-
ρόμοια καὶ στὸ θίασο τὸ δικό
του, ἄν καὶ κανενὸς ἢ ἐπιτυχία
δὲ μ' ἐνδιαφέρει, ὅταν δὲν τὸ
ἔχει κύριο σκοπὸ του νὰ ἐγκολ-
πωθεῖ τὴν πνευματικὴ ἀνθιση
τῶν δικῶν μας τῶν συγγραφέων)
ἢ κ. Κατερίνα ὑπέροχη ὅσο ἢ
Κυβέλη καὶ ἢ Μαρίκα στὶς κα-
λύτερες στιγμὲς τῆς θεατρικῆς
τοῦς τῆς ζωῆς· ὁ ἐξαίσιος ἐκεῖνος
Γιαννίδης, βγαίνοντας πρῶτος,
δίνει τὸν τόνο στὴ θαυμαστὴ ἐρ-
μηνεῖα· ὁ νεαρός μου φίλος ὁ κ.
Χορν περισσότερο ἀπὸ ἔξοχος·
«σύγχρονος» καὶ «μοντέρνος» οὔτε
ἶχνος ἀπὸ τοὺς καλλιτεχνικά ξε-
πεσμένους ἐκείνους μαγεῖρους,
ποὺ ἔκανε ἄλλοτε. Περίφημος ὁ
κ. Ζωγράφος καὶ ἄξιοι καὶ τὰ
δύο παιδιὰ, ἢ δ. Ποδηματὰ καὶ
ὁ κ. Φιλιππίδης. Θεατρικὴ καὶ
χωρὶς ξενισμοὺς ἢ μετάφραση καὶ
σαφέστατη ἢ διασκευὴ· τὸ κοινὸ
ἄφθονο (ὥστε δὲν ἀρέσουν μόνο
οἱ ἐλαφρὲς κωμωδίαις !) Οἱ συγ-
γραφεῖς μας ἄς μαθητεύσουν σ'
αὐτὸ τὸ ἔργο κ' ἄς μελετήσουν
τὴ στάση τοῦ κοινοῦ.

Τὸ σκηνογράφημα τοῦ κ. Νο-
μικοῦ λιτὸ καὶ χαριτωμένο· ἔδωσε
ὠρισμένες στιγμὲς καὶ τὴν ἐντύ-
πωση τοῦ πλοῦτου, χωρὶς νὰ ἔ-
χουν κουβαληθεῖ ἀπάνω στὴ σκη-
νὴ ὅλα τὰ μεταξωτὰ τῆς ὁδοῦ
Ἑρμοῦ.